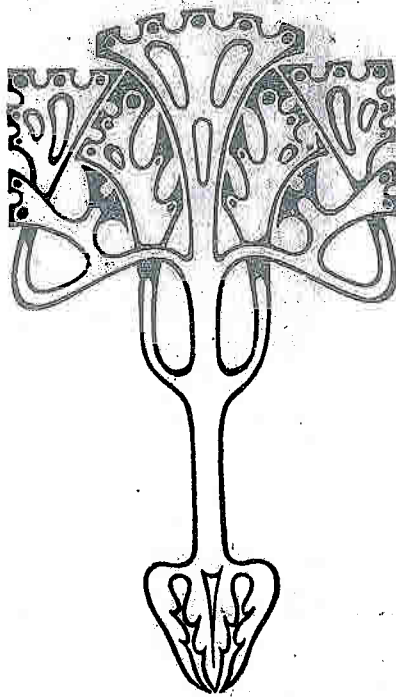

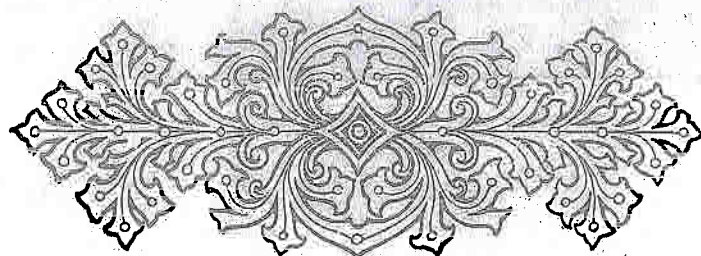
Ved

Indvielsen af „Kingos Minde“

den 24. September 1913.

*Bogtrykkeriet,
Frederikssund.*

Mel.: Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.

Det var en Gang, i længst forsvundne Dage,
En Kongesøn blev født udi vor By,
Og Byen voxte ved hans Kongegave,
Saa den fik baade Kjøbstads Navn og Ry.
Fra fjærne Øst han Helgenskatte sendte
Til Nonneklostrets fredelige Bo,
Saa selv en Kongedatter hid sig vendte
Og søgte Klosterlivets stille Ro.

Kong Frederik os skjænkede den Kirke
For Mikaelis, som paa Byens Tind'
End stander stolt med Plads for Aandens Virke
Og vinker trætte Sjæl til Hvile ind.
Her stod Gotlandus med sin djærve Tunge,
Sit skarpe Blik for Salmens Vers og Ord,
Her hørtes fremfor alle han at sjunge,
Der blev Salmisten i det danske Kor.

Forlængst er Slangerup en Landsby blevet;
Men end har Kingos Navn en festlig Klang
Og staar med Mindets Runer dybt indskrevet
Blandt dem, der skabte Menighedens Sang.
End synger han for os om Paaskens Glæde
Og Verdenslivets skjøre Gynges;
„Naar Solen rinder op“ endnu vi kvæde
Med ham en Lovsang til dens Skabers Pris.

For Kirkens Alter hænger end den Krone,
Der minder om hans Værk som Brudesvend,
Da han ved Ordets Lys til Naadens Trone
I Troskab ledte Menigheden hen.
Saa rejse vi i Dag da dette „Minde“
Med Ønsket, at Guds Lys ej slukkes ud
I Slangerup, men at det klart maa skinne,
Som den Gang han bar Fakkelt for Guds Brud.

Paa Herrens Dag skal Kirkens Kløkker ringe
Og Menigheden samles i hans Hus;
Men ogsaa her han vil sit Budskab bringe
Og lytte glad til Hjerters Tonebrus.
Her samles skal de gamle med de unge
Om alt, hvad der er ædelt, stort og skjønt,
Her vil vi og om gamle Danmark sjunge;
Gud signe da det Værk, som er begyndt!

Chr. Lyng.
